

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Skal det forstås på den måde, at ministeren ikke mener, at der er et problem i dag? For hvis ikke der er noget problem i dag, så kan jeg jo godt forstå, at man siger: Vi venter og ser tiden an. Men hvis man anerkender, at der er et problem i dag, så er det jo fuldstændig ligegyldigt, hvor meget større problemet vil blive på grund af østarbejdskraften. Så er der behov for at gøre noget her og nu.

Det er ikke specielt i forhold til østarbejdskraften, for det er jo ikke dem, der ligesom bliver straffet med de her forslag. Det er jo arbejdsgiverne, det er jo danskere, det er jo pæredanskere, der begår ulovlighederne.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Vi opfatter forslaget som et konstruktivt problemkatalog. Vi vil overveje hvert eneste punkt i forslaget, og på visse punkter kan jeg allerede nu sige at vi vil komme med noget, der ligner forslaget.

Det vil vi gøre i ro og orden til efteråret. Det er jo lidt sværere at være regering end at være opposition, og derfor skal regeringer somme tider have lov til at have lidt længere tid, før de springer ud og siger ja til nye lovparagraffer.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Freddy Dam som ordfører.

Freddy Dam (V):

De to forslag, vi har til behandling, er begge fremsat af Socialdemokraterne fru Lissa Mathiasen, fru Anne-Marie Meldgaard og hr. Jan Petersen.

De handler begge om, hvad der efter Socialdemokraternes opfattelse skal være følgen af, at nogle ulovligt beskæftiger udenlandsk arbejdskraft. Forslagene tager afsæt i det faktum, at EU nu pr. 1. maj 2004 har optaget yderligere ti lande, hvoraf nogle ligger i Danmarks umiddelbare nærhed.

Egentlig troede vi i Venstre, at Socialdemokraterne var enige med os i, at det ikke er særlig sandsynligt, at de nye EU-borgere vil oversvømme det danske arbejdsmarked med billig arbejdskraft, nu hvor de lovligt kan prøve lykken i de gamle EU-lande. Alt andet lige tror vi vel på, at der de næste 25 år, altså indtil år 2030, højst vil komme i alt ca. 50.000 arbejdssøgende fra de nye lande. Og det er jo ikke noget skræmmende tal.

Så meget vanskeligere er det at forestille sig, at der nu i særlig grad skulle komme illegale arbejdstagere til Danmark, nu hvor de har lovlig adgang, og hvor man må forvente, at deres incitament til at søge ud svækkes som følge af forbedringen af de økonomiske forhold i deres hjemlande i forbindelse med optagelsen i EU.

Inden jeg går over til mine kommentarer til de konkrete forslag, skal jeg udtrykkeligt fastslå, at Venstre i enhver henseende tager afstand fra enhver form for illegalt arbejde. Anvendelse af illegalt arbejde er kritisabelt ud fra flere forskellige synspunkter.

For det første udsættes lovlydige arbejdsgivere og arbejdstagere for urimelig konkurrence, for det andet er det stødende, at svage personer udnyttes til underbetalt beskæftigelse, og endelig er det naturligvis uacceptabelt, at statskassen unddrages skat af den udbetalte løn.

Derfor skal illegalt arbejde i videst muligt omfang forebygges, og hvis det alligevel praktiseres, skal det opklares og straffes. Det er Venstre enig i.

Selv om forslagene i nogen grad hænger sammen og som følge heraf behandles samlet, vil jeg i det følgende kommentere dem hver for sig.

L 217, der efter sit indhold lægger op til en skærpelse af strafniveauet for ulovlig beskæftigelse af udlændinge, er efter Venstres opfattelse af mange grunde ikke noget voldsomt vellykket forslag.

Der er senest sket en væsentlig skærpelse af de mulige sanktioner i maj 2000, ligesom der i 2003 under vedtagelse nr. V 51 er fokuseret på samarbejde mellem politi, told- og skattemyndigheder og arbejdsmarkedets parter med henblik på bekæmpelse af illegalt arbejde, ligesom der ifølge Østaftalen fra den 2. december 2003 fortsat skal være skarpt fokus på problemstillingen. Men det vil efter Venstres opfattelse ikke være nogen dårlig idé, hvis man først ser på virkningerne af disse tiltag, inden man eventuelt skrider til nye skærper. I forslaget lægges der op til en meget betydelig skærpelse af frihedsstraffen for anvendelse af illegalt arbejde, nemlig fra 1 til 3 år. Der lægges op til strafansvar uden skyld, altså det såkaldte objektive ansvar. Der lægges op til en fravigelse af almindeligt anerkendte bevisbyrderegler, således at konfiskationsbeløb skal kunne fastsættes alene på grundlag af skøn. Endelig lægges der op til voldsomt forhøjede bøder, som fru Lissa Mathiasen har nævnt tidligere i dag.